

Zoslanie Ducha Svätého 2021

AI Pre domorodcov v Papue Novej Guiney je najdôležitejšia sviatosť birmovania. Dôvodom je to, že domorodci veria v duchov zomrelých predkov a boja sa ich. Preto hľadajú neustále silnejšieho ducha, ktorý by im dal silu nad duchmi zomrelých predkov zvíťaziť a priniesol pokoj do ich života.

KE Svätý Pavol nás dnes povzbudzuje takto: „Žite podľa ducha a nebudete spĺňať žiadostivosť tela, lebo telo si žiada, čo je proti duchu, a duch, čo je proti telu.“

DI Sv. Pavol hovorí o dvoch rozmeroch človeka: duchovnom a telesnom. Ten duchovný rozmer sa ešte dá rozdeliť na zložku prirodzenú – duševnú a nadprirodzenú – duchovnú reprezentovanú Božou milosťou. Vrcholom dokonalosti človeka je, keď duchovný rozmer človeka – teda Božia milosť vedie a usmerňuje rozmer duševný a telesný.

PAR Zaujímavo sa nad touto skutočnosťou zamýšľa Max Kasparů vo svojej knihe Malý kompas viery. Píše: - Predstavte si takéhoto „jednorozmerníka“, ktorý dáva len svojmu telu. Z okna reštaurácie chvíľu sleduje dianie na opačnom konci námestia, v kníhkupectve. Je veľmi prekvapený, že jeho spolupracovník zo zamestnania práve odtiaľ vychádza a nesie si nakúpené knihy. Okamžite ho v duchu kritizuje za to, že zbytočne míňa peniaze. Keby mal kolega z práce rozum, dodá, minul by peniaze s ním v krčme. Niečo by z toho mal a od nášho jednorozmerného by sa mnohému priučil. Dozvedel by sa vlastne všetko, čo je v tých knihách. Totiž pre tento typ ľudí je príznačné, že všetko vedia a všetkému rozumejú, hoci neboli ďalej, než v reštauráciách IV. cenovej skupiny. Pri treťom pive majú vyriešenú ekonomickú situáciu štátu, pri desiatom riešia politickú krízu jednotlivých kontinentov a nad desať pív už revidujú teóriu relativity. Nepotrebnú ani čítať ani sa vzdelávať. Vzdelávajúcich sa ľudí pokladajú za protivných intelektuálov. A hlavne majú úplne jasno v otázkach viery. Tak ako je zbytočná poézia alebo opera, tak je zbytočný Boh.

A čo jeho spolupracovník? Ten tiež zájde do reštaurácie, ide si s manželkou zatancovať do vinárne a s priateľmi osláviť vzácnu udalosť. Ale nad to buduje aj svoj druhý rozmer - duševný. Cestuje, učí sa cudzí jazyk, navštevuje koncerty, dopĺňa si vzdelanie. Žije kultúrne.

Vráťme sa však k nášmu jednorozmerníkovi. Dopil posledné pivo, zaplatil a uberá sa neistým krokom k domovu, kde ho iste očakáva

nadšená žena a deti. Cestou vidí mladého muža vchádzajúceho do kostola. Pokiaľ mal kritické výhrady voči svojmu spolupracovníkovi, ktorý klesol tak hlboko, že dokonca číta, tak voči tomuto mladíkovi už slová vôbec nenachádza. Nemusí sa poučiť ani v kostole, ani nikde inde, aby vedel, ako to bolo a ako to je, že si Ježiša vymysleli farári, aby ohlupovali chudobný ľud, že Cirkev je skrz naskrz preniknutá všetkým možným, len nie poctivými ľuďmi.

Onen mladý muž, ktorý vchádza do kostola, tiež je a pije, športuje a študuje, občas čosi s priateľmi oslávi, ide aj do kina, ale hľadá aj čosi iné, hodnoty presahujúce človeka. Hľadá iné pohľady, ktoré rozširujú jeho bytie o duchovný rozmer. -

MY Ako teda začať žiť duchovne? Istá poviedka o Sokratovi nám dáva jednu z možných odpovedí: - Jedného dňa prišiel k Sokratovi akýsi rozčúlený človek: "Počul si už, Sokrates, čo urobil tvoj priateľ? Musím ti to ihneď povedať." "Moment," prerušil ho mudrc. "Preosial si to, čo mi chceš povedať, cez tri sitá?" "Cez tri sitá?" prekvapene sa opýtal ten človek. "Áno, áno, cez tri sitá. Prvým sitom je pravda. Preskúmal si, či všetko, čo mi chceš povedať, je naozaj pravda?" "Nie, len som to počul a..." "Tak teda si to zaiste preosial cez druhé sito, ktorým je láska. Je to, čo mi chceš povedať, keď už nemôžeš dokázať, že je to pravda, aspoň dobré?" Ten druhý váhavo odpovedal: "Vôbec nie, práve naopak..." "Aha!" prerušil ho Sokrates. "Tak použime ešte tretie sito a pozrime sa, či to, čo mi chceš povedať a čo ťa tak rozrušilo, je potrebné!" "Potrebné to veru nie je..." "Teda," usmial sa mudrc, "keď to nie je ani pravdivé, ani láskyplné, ani potrebné, radšej na to zabudni a nezaťažuj tým ani seba, ani mňa!" -

Svätá Terezka by k tejto poviedke o čnostiach asi dodala: „Cvičenie sa v čnostiach sa mi stáva príjemným a prirodzeným. Spočiatku mi na tvári bolo často vidieť, že bojujem, no postupne tento dojem mizol a sebezápor sa mi stal hneď v prvom okamihu ľahkým. Ježiš to povedal: „Ten, kto má, tomu sa pridá a bude mať ešte viac.“ Za verne prijatú milosť mi udelil mnoho ďalších milostí...”

ADE Ak žijeme duchovne, teda spolupracujeme s milosťou Božou, ďakujeme za to Duchu Svätému. To je kresťanský štandard. Ak nie, skúsme začať s tou Sokratovou radou a vyprosujeme si od Boha milosť ducha pravdy, lásky a rozlišovania, aby sme mali silu poraziť ducha tohto sveta a nepriateľského ducha. Amen.